

ה"ט 25609/02/19 - מרסדס אקריש נגד אלברט עמר, ציונה עמר

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 25609-02-19 אקריש נ' עמר ואח'

בפני	כבוד השופטת זהבה (קאודרס) בנר
מבקש	מרסדס אקריש
נגד	
משיבים	1. אלברט עמר 2. ציונה עמר

החלטה

הנני הנני נותנת תוקף של החלטה , להסדר שנערך בין הצדדים באמצעות מרכז הגישור כרמיאל.

אני מביעה הערכתי לצדדים ולמגשרים, על הדרך הנאותה והמכובדת בה פעלו לסיום המחלוקת.

זה המקום להביא ציטוט ממאמרו של אדם ברוך ז"ל, מיום 20.4.01, במעריב:

"לפי ההלכה (שולחן ערוך), הפשרה אינה רק כלי לקיצור הדין המשפטי, אלא היא מהות. היא תמצית תפקידו של בית הדין. "כל בית דין שעושה פשרה תמיד, הרי זה משובח". הפשרה היא השכנת שלום. ובעיני ההלכה, תפקידו העיקרי של בית הדין הוא השכנת שלום. לא האמת הצרופה, לא מיצוי הדין, ולא הצגת האינטלקט של השופטים - אלא השכנת שלום כפשוטה. אמנם, לכאורה בית הדין קיים על מנת להכריע, לחרוץ, והוא מצויד במכשירים לכך, אך לאמיתו (ולפי ההלכה) בית הדין נועד להבטיח שיגרת שלום בין הבריות, תקינות, קהילה נורמלית. והפשרה ערובה לכך. הפשרה מייצרת שני צדדים פחות או יותר מרוצים, ואילו הדין מייצר צד אחד פגוע, נזק וכו'. ההלכה חוששת מבית דין טועה, והפשרה מונעת זאת. ההלכה הינה נציגת החיים הקהילתיים השפויים, והפשרה בונה חיים שכאלה. לא הגיעו שני הצדדים לפשרה, יחרוץ השופט את הדין. היכולת להתפשר היא מותר האדם."

ניתנה היום, כ"ג אדר א' תשע"ט, 28 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.